

За результатами табл. 1 можна зробити висновок, що найбільшим чином ринкову інформацію відображають інструменти порівняльного підходу до оцінки вартості бізнесу (цінові мультиплікатори).

Отже, автором обґрунтовано взаємозв'язок інструментів оцінки бізнесу з індикаторами ринку цінних паперів як цінових мультиплікаторів, які одночасно є інструментами методів порівняльного підходу до оцінки вартості бізнесу та індикаторами переоцінки чи недооцінки вартості підприємства фондовим ринком (індивідуальними індикаторами ринку цінних паперів).

*С.Б. Єгоричева, канд. екон. наук, доц.,
Полтавський університет економіки і торгівлі*

ВПЛИВ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА ЕФЕКТИВНІСТЬ БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ

Однією з основних проблем функціонування банківської системи є підвищення її ефективності, яка визначається рівнем реалізації притаманних їй економічних функцій і досягненням визначених суспільством цілей. Банківська система, будучи невід'ємною складовою національної економіки, повинна не просто забезпечувати її нормальне функціонування, а створювати умови для зростання, структурної оптимізації й науково-технічного розвитку. Ця роль полягає у підтриманні макроекономічної та фінансової стабільності, формуванні інвестиційних ресурсів, сприянні виробничій діяльності суб'єктів господарювання. А втім, для реалізації даного кола завдань банківська система сама має постійно вдосконалюватися, що відбувається насамперед у процесі здійснення комерційними банками інноваційної діяльності.

Зарубіжні вчені, розуміючи під банківськими інноваціями переважно нові фінансові інструменти та фінансові технології, достатньо докладно проаналізували їх вплив на підвищення ефективності функціонування фінансових ринків з точки зору зменшення витрат фінансового посередництва, вдосконалення портфельного управління, можливостей оцінювання та передавання ризиків, збільшення кредитного потенціалу банків тощо. Одночасно зазначався й суперечливий вплив інновацій на фінансову стабільність, негативним наслідком якого, зрештою, стала світова фінансова криза. Саме тому вважаємо, що дійсно впливати на підвищення ефективності банківської системи може лише та інноваційна активність банківських установ, яка пов'язана з розвитком їх відносин з реальним сектором економіки, а також із вдосконаленням власної інституційної спроможності виконувати притаманні їм функції.

Інноваційна діяльність є проявом зростаючої респонсивності банківських інститутів, яку можна вважати передумовою їх ефективної діяльності. Термін “респонсивність” (від англ. *response* – відповідь, реакція) використовується поки що здебільшого в соціології та політології, проте останнім часом він активно проникає в економічну науку. Респонсивність означає організовану спроможність певної системи, у нашому випадку – комерційного банку, сприймати впливи та відзиватися на них оптимальним чином, що підвищує її інтегрованість у зовнішнє середовище та вдосконалює зв’язки з ним. Респонсивність передбачає прискорену реакцію банківської установи на зміни потреб та уподобань споживачів, ситуацію на фінансових ринках, оперативність в ідентифікації можливостей і ризиків.

Можна відзначити три параметри респонсивності банку:

- спроможність до систематизації інформації, що надходить, до накопичення та пошуку знань, відомостей та досвіду;
- спроможність планувати та формувати дії у відповідь згідно з отриманою інформацією та потребами системи як цілісності;
- спроможність до еластичності, тобто вміння адаптуватися, знаходити баланс між вимогами клієнтів і потребами власного стабільного розвитку.

Отже, об’єктивно необхідний перехід від продуктоорієнтованої до клієнтоорієнтованої моделі банку стає можливим саме на основі зростання його респонсивності та інноваційності.

У післякризовий період запорукою ефективного функціонування банківської системи вважається відновлення взаємної довіри банків та їх клієнтів, без якої неможливі класичні банківські відносини, що базуються на передаванні іншим суб’єктам коштів для використання на достатньо тривалий період часу. Цьому сприятимуть інноваційні механізми здійснення заощаджень і кредитування, оцінки кредитоспроможності позичальників та управління ризиками, а також пропонування послуг, що будуть дійсно необхідні клієнтам для полегшення управління їхніми фінансами.

О.М. Захарченко, аспірантка

Полтавського університету економіки і торгівлі

МОБІЛЬНИЙ БАНКІНГ У СИСТЕМІ ДИСТАНЦІЙНОГО БАНКІВСЬКОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ

У системі дистанційного банківського обслуговування найбільш довершеною системою з погляду мобільності є мобільний банкінг. Системи мобільного банкінгу з’явилися ще в середині 90-х років ХХ ст. разом з розробкою першого WAP-порталу, але практичну реалізацію